

רעפ 27804-02-25 - שלי שמלצר נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 27804-02-25

לפני: כבוד השופט יוסף אלרון

המבקשת: שלי שמלצר
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו ב-עפ"ת 57832-10-24 מיום 9.1.2025 שניתן על ידי השופט העמית ר' בן-יוסף

בשם המבקשת:

החלטה

לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופט העמית ר' בן-יוסף) ב-עפ"ת 57832-10-24 מיום 9.1.2025 בגדרו התקבל בחלקו ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל אביב (בת-ים) (סגן הנשיא ע' נהרי) ב-ת"ד 4119-06-21 מיום 29.9.2024.

המבקשת הורשעה לאחר ניהול הליך הוכחות בעבירה של נהיגה ברמזור אדום, לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: התקנות); נהיגה בקלות ראש, לפי סעיף 62(2) בשילוב סעיף 38(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה); חבלה של ממש, לפי סעיף 38(3) לפקודה; והתנהגות הגורמת נזק, לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות. זאת, לאחר שנקבע כי גרמה לתאונה במסגרתה נפגע אדם, שסבל משברים, נזקק לאשפוז, ואף לשיקום בבית לוינשטיין. בית משפט השלום לתעבורה התייחס בגזר הדין גם למצבה הרפואי של המבקשת, שנמצאה בלתי כשירה לביצוע עבודות שירות. בנסיבות אלה, על המבקשת הוטלו 150 שעות של"צ; פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך שלוש שנים בניכוי תקופת הפסילה המינהלית, וענישה נלווית. ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל בחלקו, תוך שנקבע כי תקופת הפסילה בפועל שהיא שנתיים בניכוי תקופת הפסילה המינהלית.

במסגרת בקשת רשות הערעור, המבקשת שבה וטוענת כי יש להקל בתקופת הפסילה בפועל שנגזרה עליה, בין היתר, מפאת נסיבותיה האישיות. אולם, בהתחשב בחומרת התאונה שלה גרמה, ובכך שביצעה עבירת תעבורה נוספת אף לאחר העבירה הנוכחית, העונש שנגזר עליה כבר מגלם את מכלול נסיבותיה האישיות, ויתכן כי אף מקל עמה יתר על המידה. מהאמור עולה כי הבקשה תחומה לעניינה הפרטני של המבקשת, כאשר המקרה אינו מעורר חשש לעיוות דין או אי-צדק מהותי, ומשכך ענייננו אינו מצדיק מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי" (רע"פ 6521/23 חוצ'ינסקי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (10.9.2023)).

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט"ו שבט תשפ"ה (13 פברואר 2025).

יוסף אלרון
שופט